

med Hensyn til Militærlovene erklærer man: Her behøver vi ikke at fremsætte Forslag om varige Ændringer, Militærlovene kan vi ændre paa anden Vis, og saa nedsætter man Bevillingerne paa Finansloven o.s.v., med andre Ord: man foreslaar blot Udsættelser og siger saa: Sikken en Mængde Besparelser, vi har foretaget. Dertil kommer, at selve Bekostningen ved det militære Apparat — det følger af sig selv — er steget paa Grund af Kronestigningen. Det, vi i Øjeblikket beskæftiger os med, er at stille bestemte Beløb til Raadighed for Ministeren til Indkøb af Materiel; men da de 30 Mill. Kr. er fastsat paa et Tidspunkt, da Kronen stod i Kurs 80, siger det sig selv, at Beløbet i Virkeligheden er steget. Det eneste konsekvente forekommer mig derfor at være, at man ogsaa i dette Forhold respekterer Parikronen og nedsætter Beløbet med det, Kronestigningen betinger.

Den højtærede Minister udtalte, at man ikke kunde gaa frem efter en Lineal. Nej, det er jeg ganske klar over, at man ikke gør fra Regeringens Side, det behøver den højtærede Minister ikke at sige, for hvis man gjorde det, maatte man anerkende og stemme for det Ændringsforslag, jeg her har stillet; hvis man vilde gaa frem efter en Lineal med Hensyn til Nedsættelsespolitikken, med Hensyn til Parikronen, maatte man tage imod det af mig stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører (Maegaard) talte om, at vi havde stillet Forslag om en Ordning, der skulde koste nogle og tyve Millioner Kr. Den ærede Ordfører husker fejl, det Lovforslag, vi har fremsat, koster ikke 20 Mill. Kr., langt mindre nogle og tyve Millioner Kr.

Naar den ærede Ordfører dernæst vil hævde det Standpunkt, at Materiel skal der til, ligegyldigt hvordan de økonomiske Forhold ligger, er jeg fuldkommen uenig heri; ogsaa her maa det nødvendigvis være saaledes, at vi sætter Stævne efter Evne. Det gør ingenting, mener man, at Forholdene er vanskelige, hvad der en Gang skal til af Krigsmateriel, det skal til. Saaledes er vore Forhold imidlertid ikke, vi er ikke nogen Krigsmagt i den Forstand, at vi under vanskelige økonomiske Forhold nødvendigvis skal anskaffe helt nyt Krigsmateriel.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 36 Stemmer mod 22.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 250, jfr. Sp. 1231; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1999).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Maegaard): Som det fremgaar af Betænkningen, indstiller et Flertal af Udvalget dette Lovforslag til Forkastelse. Et Mindretal indstiller det til Vedtagelse med en ejendommelig Begrundelse, som jeg gerne vil høre udviklet, før jeg kommer nærmere ind paa den.

C. F. Sørensen: Jeg har ved denne Sags første Behandling paa mit Partis Vegne gjort saa udførligt Rede for Lovforslaget, at det kun vilde blive en Gentagelse, hvis jeg atter her kom ind paa det, men jeg vil dog gerne knytte et Par enkelte Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg brugte ved første Behandling et Udtryk, som gav Anledning til overbærende Smil baade hos Ministeren og hos en Del af Venstres ærede Medlemmer, nemlig Udtrykket: Venstre staar ved Afstemningen over dette Forslag overfor sin Skæbnetime. Det er nu maaske saadan set i denne Situation et noget højtideligt Udtryk, og det var vel det, der frembragte disse overbærende Smil. Men naar man erindrer Venstres Historie gennem de mange Kampe, husker, hvorledes Venstre var et antimilitaristisk Parti, der bekæmpede Militarismen med langt stærkere Ord og Handlinger, end Socialdemokratiet nogen Sinde har gjort, naar man husker,